Δι. Σὺ δὲ τὰ ϛεφόματ' αὖθις λάμβανε.
Ξαν. Πεῖν καὶ καθεύδεσθαι; Δι. καὶ ταχέως μὲν τοι παῦε.
Ξαν. Μὴ δῆτ' ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
Τῶν ἐκφερομένων, ὅς τις ὅτι τοῦτ' ἔρχεται.
Δι. Ἐὰν δὲ μὴ ὕρῃς; Ξαν. τότε μ' ἄγειν. Δι. καλῶς λέγεις.
Καὶ γάρ τινες ἐκφέρουσι τοὐτονὶ νεκρόν.

Σχόλια. Ἐὰν ᾖ μὴ ὕρω.] ἀντὶ τοῦ ἐὰν δὲ μὴ εὕρω. γράφεται δὲ καὶ, ἂν δὲ μὴ ἔχω. ἤγουν. ἐὰν δὲ μὴ ἔχω ἀργύριον, ἵνα λείπῃ τὸ ἀργύριον.

A BA. TV verò Xanthia recipe isthæc stragula.
XA. Et antequam vix deponam? BA. recipe ocyus.
XA. Haudquaquam: sed te obsecro, vt hîc aliquem ex mortuis
Mercede conducas: qui huic succedat oneri.
BA. Sin verò nullum reperiam? XA. tunc me adigito.
B BA. Rectè mones: nam aliqui iam mortuum efferunt.

BISETVS. Ο Διόνυσος, ὁ Ξανθίας ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἤδη ἀποχωρήσαντες νεκρῷ πρὸς τὴν τάφον ἐκφερομένῳ καὶ τῇ τύχῃ ἐντυγχάνουσι, καὶ ἐρωτῶσιν εἰ τὰς σκευὰς, ἃς ὁ Ξανθίας ἔφερεν εἰς Ἅδου φέρειν ἐθέλει. φεὶ δὲ τοῦ μισθοῦ τὴν σκευοφορίας συμφωνεῖν οὐ δυνάμενοι, τοῦτον μὲν ἐῶσιν, ὁ δὲ Ξανθίας τὰς σκευὰς ὡς καὶ προτοῦ γυναῖος, καὶ ἀμέμπτως φέρει. διὸ καὶ ὑπὸ δεσπότου ἐπαινεῖται.

Ο Ὗτος, σὲ λέγω μέν τοι, σὲ τὸν τεθνηκότα.
Ἀνθρωπε, βούλει σκεύαδε εἰς ᾅδου φέρειν;
Νε. Πόσ' ἄξια; Δι. ταυτί. Νε. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;
Δι. Μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον. Νε. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
Δι. Ἀνάμεινον ὦ δειλαμόνι, ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.
Νε. Εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου.
Δι. Λάβ' ἐνὲ ὀβολοὺς. Νε. ἀναβιώσειν νυῦ πάλιν
Ξαν. Ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος, οὐκ οἰμώξεται;
Ἐγὼ βαδιοῦμαι. Δι. χρηστὸς εἶ, καὶ γενναῖος.
Χωρῶμεν ἤδη τὸ πλοῖον.

Σχόλια. Πόσ' ἄξια.] ἀντὶ τοῦ πόσα σκεύη ἔχετε. γελοίως δὲ βασταζόμενός φησιν, ἀσθενῶς δὲ ἐρεῖ. ἢ δραχμὴ δὲ, ἓξ ὀβολῶν. δώδεκα οὖν ὀβολοὺς αἰτεῖ. Ὑπάγεθ' ὑμεῖς.] ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖτε. ἀποστρέφεται δὲ αὐτοὺς ὁ νεκρὸς, μὴ βουλόμενος σκευοφορεῖν. δεῖ τὸ ἐλάχιστον εἶναι τὴν μισθόν. τὸ δὲ ὑπάγετε ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ, ὁ νεκρός φησι πρὸς τοὺς νεκροφόρους. Ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.] ἐὰν ξυμβῶ σοι. γράφεται δὲ καὶ ἵνα. ἵνα ξυμφωνήσω σοι. ἔλεγον δὲ τὸ ἵνα ἀντὶ τοῦ καὶ. Ὁμηρος. ἵνα μὴ ῥέξωμεν ὧδε. Ἀναβιώσειν νυῦ.] ὁ χλεύμενος ὑπὸ αὐτοῦ τοῦτο λέγει. ἐν ᾅδου δὲ, ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡμῖν. οἱ δὲ ἀπολοίμεθα. οἱ δὲ, ὅτι χαλεπὸν τὸ ζῆν οὕτως, ὥστε ἄμεινον εἶναι τὸ τεθνάναι. εἰς καθαρὰν οὖν λαμβάνει τὸ ἀναζῆσαι ἐν Ἀθήναις. καθηγοείαν δὲ ἔχει οὐ τὴν τυχοῦσαν. ἢ γοῦν ἐπεὶ ἀπλῶς ὁ ἀνθρώπινος βίος μοχθηρὸς, τοῦτο λέγει. ἢ ὅτι τότε Ἀθηναίων δυσυχούντων, οἱ ἀπὸ κλύμβου ἐμακαρίζοντο.

D Duas drachmas. BA. non per Iouem, sed dabo minus.
MO. Decedite hinc vos à via. BA. mane miser:
An possim tecum pro mercede paciscier.
MO. Nisi dederis duas drachmas, ne disputes.
BA. Cape nouem obolos. MO. reuiuiscam, si accepero.
E XA. Quàm honestus hic nequam? an non pœnas iam dabit?
Ego ibo. BA. vir generosus es & perbonus.
Pergamus ad nauem.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ, Σκηνὴ τετάρτη.

ACTVS I. SCENA quarta.

G

ΧΑΡΩΝ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

CHARON, BACCHVS, XANTHIAS.

BISETVS. Διόνυσος, καὶ Ξανθίας πρὸς τὴν λίμνην ἐλθόντες, ἐν ᾗ Χάρων ὁ τῆς τεθνηκότων πορθμεὺς κωπάζων τὴν Χάρωνα, ὃν τὴν μὲν Διόνυσον εἰς τὴν σκάφην ὑποδέχεται. τὴν δὲ Ξανθίαν, ὅτι δοῦλος ἐτύγχανε τῇ πρὸς τῶν ναυμαχίαν ὁ ναυμαχήσας, εἰς δέχεσθαι οὐκ ἐθέλει, ἀλλὰ τὴν λίμνην δρόμῳ διαπερᾶν κελεύει.